

Informasjon om bispekandidater

Torstein Lalim

DEN NORSKE KIRKE
Stavanger bispedømmeråd

Bispenominasjon i Stavanger

curriculum vitae

NAVN: TORSTEIN LALIM

PERSONLIGE OPPLYSNINGER

Fullt navn: Torstein Lalim

Fødselsdato: 15. januar 1958

Adresse: Vestvollveien 50, 2019 Skedsmokorset

Mobiltelefon: 99 542 542

E-post: torlal@skedsmo.kommune.no

Nåværende stilling: Prost i Nedre Romerike prosti, Borg bispedømme

Ordinasjonsdato: 12. juni 1982

Ordinasjonssted: Stavanger domkirke

UTDANNING

Årstall	Studium	Stuedsted	Karakter
1981	Teologisk embetseksamen	Det teologiske fakultet, Univ i Oslo	
1982	Det praktisk-teologiske seminar	Universitetet i Oslo	

ANDRE KURS OG ANNEN FAGKOMPETANSE MED RELEVANS FOR BISPETJENESTEN

Presteforeningens etterutdanningskurs i homiletikk. Ulike kurs i ledelse og økonomistyring

Areopagos-studier om de kulturkristne i Kina

ARBEIDSERFARING

Årstall	Stillingsbetegnelse	Arbeidsgiver
1982-83	Marineprest Akershus festning	Feltprestkorpset
1983-84	Vikarprest Bryn prestegjeld, Bærum	Oslo bispedømme
1984 -88	Sokneprest Balsfjord	Nord-Hålogaland bispedømme
1988 -2005	Res kap Bragernes (fung spr/prost)	Tunsberg bispedømme
1992 – 2005	Fengselsprest Drammen	(bistilling 20 %)
2002	Sekretær (vikar)	Bispemøtet
2005 -2010	Adm dir/Forstander	Diakonissehuset Lovisenberg (Oslo)

2011 –dd Prost i Nedre Romerike prosti Borg bispedømme

RELEVANTE VERV

Årstall	Verv/rolle	Kommentar
2009-dd	Styreleder stiftelsen Areopagos	Aktivt medlem siden 1998
2010-dd	Styremedlem stiftelsen Signo	(tidl Hjemmet for døve)
2014-dd	Vårt Land / Mentor Medier	Valgkomiteen, leder
2010-dd	Representantskapet Bymisjonen	Leder (nå), tidl medlem
2015-dd	Leder Fagutvalg for proster	Presteforeningen

VIKTIGE PUBLIKASJONER (EVT.)

Utredning for Kirkedepartementet: Kirken og Totalforsvaret (1984)

Utredninger for Bispemøtet 2003 "Kirkens ordinerte prester" og "Porvoo-avtalen og evt vigslinger ved domprost".

SPRÅK

Bokmål og nynorsk, engelsk og tysk, noe fransk.

ANDRE OPPLYSNINGER, PROSJEKTER E.L.

Konflikthåndtering: Min første erfaring som fast tilsatt menighetsprest fikk jeg da jeg som 25-åring av biskopene ble bedt om å overta det ledige sokneprestembetet i Balsfjord, etter at min forgjenger Børre Knudsen var avsatt ved Høyesteretts dom høsten 1983. Jeg har også erfaring med konflikthåndtering som prost.

DEN NORSKE KIRKE
Stavanger bispedømmeråd

Bispenominasjon i Stavanger

NAVN: TORSTEIN LALIM

1. HVA GIR DEG LYST TIL Å BLI BISKOP I STAVANGER BISPEDØMME?

Stavanger bispedømme har en svært sentral plassering i Den norske kirke, både historisk sett og i dag. Å være biskop i Stavanger er en posisjon som gir mulighet til påvirkning og innflytelse, gi inspirasjon og utøve ledelse. Dette virker spennende og utfordrende for meg personlig. Jeg har viet mitt yrkesliv til prestatjeneste i kirken, ut fra kirkens ytre kall og min egen personlige opplevelse av å være kalt til prestatjeneste i den kirke jeg alltid har tilhørt. Derfor har jeg også stort sett svart ja til de utfordringer kirken har gitt meg. På den bakgrunn har jeg også sagt meg villig til å bli vurdert med tanke på eventuell bispenominasjon i Stavanger.

Jeg har selv fått så mye fra kirkelivet i Rogaland, ikke minst fra det kirkemusikalske og liturgiske liv i Domkirken, og fra Kampen ungdomsklubb. I senere år har det vært berikende for meg, sammen med mine foreldre, jevnlig å være en del av gudstjenestefellesskapet i Stokka kirke, Stavanger.

Jeg vil nå gjerne gi noe tilbake til kirken i Stavanger og Rogaland – som biskop.

2. HVORDAN VIL DU KARAKTERISERE DEG SELV SOM PERSON?

Jeg er positiv og nesten alltid i godt humør, glad i å arbeide og glad i å være sammen med andre mennesker. Jeg liker å stå tidlig opp om morgenen, og gjerne ha mange prosjekter på gang parallelt. Jeg er glad i å være prest, og stolt av å tilhøre Den norske kirke. Jeg er glad for å ha vokst opp i Rogaland, og kjenner en sterk tilknytning til folk og natur her, kirkeliv og de mange ulike lokalsamfunn i fylket/bispedømmet.

3. HVILKET KJENNSKAP HAR DU TIL BISPEDØMMET OG DE KRISTNE OG KULTURELLE TRADISJONENE HER?

Jeg er født i Stavanger, og bodde her fast til jeg var 18,5 år gammel. Siden har jeg vært jevnlig på besøk, for å være sammen med foreldre (jeg er enebarn), slekt og venner i Rogaland. Jeg er døpt i St. Johannes kirke 23. mars 1958 (Stavanger), konfirmert og ordinert i Stavanger domkirke. I 7 år var jeg en del av det kirkemusikalske kormiljø i Domkirken. På ungdomskolen var jeg med i skolelaget på Kannik ungdomskole. Som ung var jeg aktiv deltaker i ungdomsklubbene i Domkirken og Kampen. Ungdomsklubben i Kampen hadde nær kontakt til Misjonshøyskolen (nå VID) og Det norske misjonsselskap. Som kristenruss ble jeg – sammen med 6 andre unge - sendt på turne i nordre Ryfylke for å samle inn penger til et misjonsprosjekt i Kamerun, for Norsk luthersk misjonssamband. Kirkelivet i nordfylket kjenner jeg også noe til, blant annet fra familierelasjoner til folk i Ølen og i Haugesund.

4. BESKRIV KORT DIN TEOLOGISKE PROFIL OG DITT STÅSTED I DEN NORSKE KIRKE?

Jeg står i sentrum av Den norske kirke, og er glad for å være der. Min teologiske profil er i spenningen mellom det verdikonservative og det teologisk radikale. Kirken må alltid reformeres, for at den skal være tro mot sitt oppdrag: Å forkynne evangeliet for stadig nye mennesker, nye generasjoner i en stadig ny samtid..

5. HVA ER KJERNEN I DIN FORKYNNELSE?

Det viktigste er å forkynne evangeliet, for å sette mennesket fri, til å leve etter sin bestemmelse, som den person Gud har skapt deg og meg til å være. Dåpen står veldig sentralt, det å leve i og ut fra sin dåpspakt. Nattverden er like sentral, både fellesskapsdimensjonen og det å få del i Kristi frelsesverk.

Så er også forvalteransvaret sentralt, respekt for Guds skaperverk, en ydmykhet overfor alt liv, naturens sårbarhet osv. Herunder kommer kampen for rettferdighet for verdens fattige og undertrykte.

Til sist er kirkeforståelsen sentral: At vi hører sammen i et fellesskap, som del av den verdensvide kirke. Hvor vi som lutheranere har vårt å bidra med, dimensjoner ved evangeliet som er umistelige for oss. (Troen alene, nåden alene, Skriften alene osv.) Men hvor vi også lytter til andre kirkesamfunns trosuttrykk og erfaringer.

6. HVA ER KIRKENS HOVEDUTFORDRINGER I DAG, OG I TIDEN FRAMOVER, SLIK DU SER DET?

a. Kirkens oppdrag er å forkynne evangeliet til nye mennesker, nye generasjoner, nye folkeslag i en ny tid.

b. For Den norske kirke er den nye situasjonen som oppstår fra 1. januar 2017, hvor vi blir et eget rettssubjekt, en spennende mulighet for nyorientering og selvstendighet. Utfordringen med å bli et trossamfunn på linje med andre tros- og livssynsamfunn i Norge, er også spennende, men kan bli krevende. Enhetskulturen og Den norske kirkes privilegerte posisjon i stat og samfunn er der ikke lenger som tidligere.

c. Det er en utfordring å etablere og videreutvikle livskraftige trosfellesskap i lokalmenighetene, hvor engasjerte kristne finner sammen i et meningsfullt fellesskap. Hvor de kan få næring til sin tro, hjelp til å leve troen ut i hverdagen, og hvor de kan få bruke sine talenter og ressurser til fellesskapets beste.

d. Så er det en like stor utfordring å ta vare på hele bredden i Folkekirken, være en relevant kirke til fest og hverdag, i glede og sorg i folks liv. Her er det viktig å opptre på en slik måte at medlemmene ønsker å forbli kirkemedlemmer, aller helst også engasjere seg lokalt og konkretisere tilhørigheten i form av kirkegang, givertjeneste, frivillig arbeid og vilje til å ta på seg verv i lokalmenigheten.

e. Religionsdialog er en utfordring, særlig fordi asylsøkere og innvandrere har kommet til vårt land med andre kulturer enn vår egen, til dels med en annen tro og annen religion.

f. Så er det selvsagt en utfordring at mange i det siste har valgt å melde seg ut av Den norske kirke, av ulike årsaker. Her trengs det en samlet kirkelig strategi for å være i dialog med de som melder seg ut, med respekt for at de tar konsekvensen av sitt ståsted, både teologisk og kirkelig og evt også politisk ståsted. Men også med et ønske om at de en dag kan komme tilbake som medlemmer i Den norske kirke.

7. HVILKE VISJONER HAR DU FOR STAVANGER BISPEDØMME OG DEN NORSKE KIRKE FRAMOVER?

Stavanger bispedømme skal fortsatt ha en spesielt viktig plass i Den norske kirke. Med livskraftige menigheter, et godt barne- og ungdomsarbeid som også kan virke rekrutterende for tjeneste i kirken, tjeneste både som både profesjonell og frivillig medarbeider.

Den norske kirke skal videreutvikle sin diakonale profil, med særlig fokus på de som faller utenfor i samfunnet, de som trenger spesiell tilrettelegging, de som sliter med økonomiske problemer og/eller står utenfor arbeidslivet, flyktninger og asylsøkere som har behov for integrering.

I en tid med større arbeidsledighet i fylket, hvor mennesker kan oppleve større eller mindre kriser, kan kirken tilby mening og innhold i livet, tilby deltakelse i et støttende fellesskap.

Den norske kirke kan, etter at den er løsrevet fra staten, i større grad enn tidligere være en sterk stemme inn i samfunnsdebatten, stå for verdier og holdninger som samfunnet er bygget på, idealer og holdninger som bygger fellesskap og tar hensyn til de svakeste blant oss.

8. HVA ER DIN FORSTÅELSE AV BISKOPENS ROLLE I KIRKEN?

Biskopen har en meget sentral rolle, som leder og inspirator, som medlem av kirkelige råd og som leder for prestatetjenesten. Biskopen skal verne om læren, veilede menighetene, og rettlede de kirkelig ansatte spesielt.

9. HVA VIL DU LEGGE MEST VEKT PÅ FOR Å IVARETA BISKOPENS ROLLE SOM KIRKELIG LEDER MED TILSYNSANSVAR I BISPEDØMMET?

Jeg vil legge vinn på å være orientert og oppdatert på ulike strømninger og kirkelig aktivitet i alle menighetene i Rogaland, og i de kristne organisasjoner. Jeg vil være i dialog med sentrale aktører, ikke minst i samhandling med bispedømmerådet og prostene. Jeg vil være tett på prester, kirkeverger, menighetsrådsledere og andre, tilgjengelig for samtaler og rådgivning.

10. HVORDAN VIL DU SOM BISKOP I STAVANGER BISPEDØMME IVARETA DET TEOLOGISKE MANGFOLDET I BISPEDØMMET?

Teologisk mangfold er berikende, ensretting er farlig. Det er viktig at ulike menigheter og kristne organisasjoner kan ivareta sitt teologiske og kirkelige særpreg, og samtidig stå i lojalitet med Den norske kirke og bekrefte sin tilhørighet til det store fellesskapet. Jeg tenker at det er viktig å veilede menigheter og kirkelige ansatte ut fra deres egne premisser og forutsetninger. Ved ansettelser og valg er det viktig at personer med et annet syn enn flertallets blir vist tillit og gitt et mandat og mulighet til både å stå for og fremme sitt personlige syn, både lokalt og på bispedømmenivå.

11. HVORDAN FORHOLDER DU DEG TIL AT DET I DEN NORSKE KIRKE ER TO SYN PÅ KIRKELIG VIGSEL AV LIKEKJØNNEDE, OG HVORDAN VIL DU SOM BISKOP FORHOLDE DEG TIL DEM SOM IKKE HAR SAMME SYN SOM DEG?

Bispemøtet og Kirkemøtet har slått fast at vi har to likeverdige syn i denne saken, og det vil jeg selvsagt arbeide lojalt overfor. Det er en viktig øvelse å skulle leve sammen i gjensidig respekt, våge å fortsette dialogen og debatten, uten å fordømme hverandre, uten å ekskludere hverandres ståsted og teologiske oppfatning. Jeg vil etter beste evne arbeide for at de som har et annet syn enn meg skal få ytre seg i offentlighet, bli møtt med respekt, få lederoppgaver og lederposisjoner og bli møtt med åpenhet og respekt når vi møtes til samtaler, enten det skjer i fortrolighet eller offentlig.

12. HVA KAN DU MED DIN KOMPETANSE TILFØRE BISPEKOLLEGIET OG BISPEMØTET?

Ut fra lang erfaring vet jeg hva det vil si å være prest og prost i den norske kirke.

Jeg har toppledererfaring fra en diakonal institusjon, diakonissehuset lovisenberg, som er en av de største av sitt slag i norge.

Jeg har bred erfaring fra tillitsverv (ledelse) i kristne organisasjoner, særlig kfuk/kfum, kirkens bymisjon, areopagos og signo.

Jeg har min grunn-utdanning fra det teologiske fakultet, universitetet i oslo, og har holdt tett kontakt med fakultetet siden, for faglig fordypning og oppdatering.

13. HVA VIL VÆRE DITT SÆRLIGE BIDRAG INN I BISPETJENESTEN I STAVANGER BISPEDØMME?

Jeg vil komme med blikket utenifra, samtidig som jeg allerede er ganske kjent i bispedømmet. Fra barnsben av, og siden gjennom jevnlig besøk, har jeg bekreftet min identitet som ekte rogalending.

Jeg har bred erfaring fra arbeidet med inkludering av mennesker med spesielle behov, enten det er utviklingshemmede (tilrettelagte gudstjenester), døve (Signo) og hjelpetrengende (Bymisjonen).

Jeg har bred styreerfaring, både som medlem og styreleder. Jeg har et stort nettverk, både blant prester, ellers i kirken, og i samfunnet. Og jeg har stor arbeidskapasitet. Jeg har erfaring fra misjon og religionsdialog (Areopagos). Jeg har erfart og lært mye i de bispedømmer jeg har tjenestegjort tidligere (Oslo, Nord-Hålogaland, Tunsberg og Borg) og som jeg kan dra god nytte av som biskop i Stavanger.